visat.

Come una foca nel suo acquario

Editorial

La traducció sembla un ofici que es mou entre les llengües amb els marges acotats. La impressió és inexacta perquè dins de cada llengua bateguen impulsos que la transformen i la canvien constantment. Per això cal reflexionar en profunditat sobre tots els factors que intervenen en el «comerç» literari internacional. Els articles de Briguglia i Sistac ens avisen de la importància de preservar la riquesa dialectal. Maria Campillo i Josep Maria Benet i Jornet mostren que les pugnes per fixar la llengua estàndard són un procés continuat que no cessa mai, cosa que també podem observar en les traduccions de Charles Dickens o en les aportacions d'Albert Jané. A part d'aquest primer pla dels àmbits més institucionalitzats, la llengua es transforma contínuament també per les aportacions fetes des dels marges. L'Amèrica de Cheever, la tossuderia d'escriure en romanx de Camenisch o la lluita poètica d'An-Nabrís des de Palestina han trobat lectors també entre els catalans —i així el català s'ha enriquit amb aquelles petites, invisibles partícules que fan de cada llengua un mar ple de vida.